

08-02-2025 Hindi

08-02-2025 Tamil

प्रातःमुरली ओम् शान्ति "बापदादा"

காலை முரளி ஓம் சாந்தி பாப்தாதா

मधुबन

மதுபன்

"मीठे बच्चे - तुम खुदाई खिदमतगार सच्चे सैलवेशन आर्मी हो, तुम्हें सबको शान्ति की सैलवेशन देनी है"
இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் இறைவனின் உதவிக் கரமாய் சேவை செய்யக் கூடிய உண்மையான மீட்புப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள், நீங்கள் அனைவருக்கும் அமைதிக்கான தீர்வை (வேண்டுதலை) வழங்க வேண்டும்.

प्रश्न:तुम बच्चों से जब कोई शान्ति की सैलवेशन मांगते हैं तो उन्हें क्या समझाना चाहिए?
கேள்வி:குழந்தைகள் உங்களிடம் யாரேனும் அமைதிக்கான தீர்வை வேண்டுதல் செய்தால் அவர்களுக்கு எந்த விசயத்தைப் புரிய வைக்க வேண்டும்?

उत्तर:उन्हें बोलो - बाप कहते हैं क्या अभी यहाँ ही तुमको शान्ति चाहिए।
பதில்:உங்களுக்கு இங்கேயே அமைதி வேண்டுமா?

यह कोई शान्तिधाम नहीं है।
இது அமைதியான உலகம் அல்ல, என்று தந்தை கூறுகின்றார் இதை அவர்களிடம் கூறுங்கள்.

शान्ति तो शान्तिधाम में ही हो सकती है, जिसको मूलवतन कहा जाता है।
அமைதியானது சாந்திதாமத்தில் மட்டுமே கிடைக்கும், அதனை மூல வதனம் என கூறப்படுகிறது.

आत्मा को जब शरीर नहीं है तब शान्ति है।
ஆத்மா சரீரத்தில் இல்லாத போது அமைதி இருக்கும்.

सतयुग में पवित्रता-सुख-शान्ति सब है।
சத்யுகத்தில் தூய்மை, சுகம், அமைதி இவையனைத்தும் இருக்கும்.

बाप ही आकर यह वर्सा देते हैं। तुम बाप को याद करो।
தந்தை தான் வந்து இந்த பிராப்தியை கொடுக்கின்றார், நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்.

ओम् शान्ति।

ஓம் சாந்தி.

रूहानी बाप बैठ रूहानी बच्चों को समझाते हैं।

ஆன்மீகத் தந்தை வந்து ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கின்றார்.

सब मनुष्य मात्र यह जानते हैं कि मेरे अन्दर आत्मा है।

அனைத்து மனிதர்களும் எனக்குள் ஆத்மா இருக்கிறது என புரிந்துள்ளனர்.

जीव आत्मा कहते हैं ना। पहले हम आत्मा हैं, पीछे शरीर मिलता है।

ஜீவாத்மா என கூறுகின்றனர் அல்லவா! முதலில் ஆத்மா, பிறகு சரீரம் கிடைக்கிறது.

कोई ने भी अपनी आत्मा को देखा नहीं है। सिर्फ इतना समझते हैं कि आत्मा है।

யாரும் தன்னுடைய ஆத்மாவை பார்த்ததில்லை, ஆனால் ஆத்மா என்பதை மட்டும் புரிந்துள்ளனர்.

जैसे आत्मा को जानते हैं, देखा नहीं है, वैसे परमपिता परमात्मा के लिए भी कहते हैं परम आत्मा माना परमात्मा, परन्तु उनको देखा नहीं है।

எவ்வாறு ஆத்மாவைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் ஆனால் பார்க்க முடியாது அதே போல் பரமபிதா பரமாத்மாவுக்காகவும் கூறப் படுகிறது, பரமாத்மா எனில் பரமாத்மா. அவரைப் பார்க்க முடியாது.

न अपने को, न बाप को देखा है।

தன்னையும், தன்னுடைய தந்தையையும் பார்க்க முடியாது.

कहते हैं कि आत्मा एक शरीर छोड़ दूसरा लेती है।

ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டுவிட்டு இன்னொரு சரீரத்தை எடுக்கின்றது எனக் கூறுகின்றனர்.

परन्तु यथार्थ रीति नहीं जानते।

ஆனால் சரியானபடி புரிந்து கொள்ளவில்லை.

84 लाख योनियां भी कह देते हैं, वास्तव में 84 जन्म हैं।

84 இலட்சம் பிறவிகள் என கூறுகின்றனர், உண்மையில் 84 பிறவிகள் மட்டுமே.

परन्तु यह भी नहीं जानते कि कौन-सी आत्मायें कितने जन्म लेती हैं?

ஆனாலும் எந்தெந்த ஆத்மாக்கள் எத்தனை பிறவிகள் எடுக்கின்றனர் எனத் தெரியாது.

आत्मा बाप को पुकारती है परन्तु न देखा है, न यथार्थ रीति जानती है।

ஆத்மா தந்தையை அழைக்கிறது ஆனால், பார்த்ததில்லை, சரியானபடி

புரிந்து கொள்ளவில்லை.

पहले तो आत्मा को यथार्थ रीति जानते तब बाप को जानते।

தன்னைப் பற்றியே புரிந்து கொள்ள வில்லையெனில் அவர்களுக்கு புரிய வைப்பது யார்?

अपने को ही नहीं जानते तो समझाये कौन? इसको कहा जाता है - सेल्फ रियलाइज करना।

இதைத் தான் தன்னை உணர்வது என கூறப்படுகிறது, இதனை தந்தையைத் தவிர யாரும் உணர வைக்க முடியாது.

सो बाप बिगर तो कोई करा न सके।

ஆத்மா என்பது என்ன?, எப்படிப் பார்ப்பது?

आत्मा क्या है, कैसी है, कहाँ से आत्मा आती है, कैसे जन्म लेती है, कैसे इतनी छोटी आत्मा में 84 जन्मों का पार्ट भरा हुआ है, यह कोई भी नहीं जानते।

எங்கிருந்து வந்தது, எப்படி பிறவி எடுக்கிறது, இவ்வளவு சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பங்கு எவ்வாறு பதிவாகி உள்ளது, இதனைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது.

अपने को नहीं जानते तो बाप को भी नहीं जानते।

தன்னைப் பற்றியும், தந்தையைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

यह लक्ष्मी-नारायण भी मनुष्य का मर्तबा है ना। इन्होंने यह मर्तबा कैसे पाया?

இந்த இலட்சுமி- நாராயணர் கூட மனித நிலையின் உயர் நிலையாகும், இவர்கள் இந்த உயர்ந்த நிலையை எப்படி அடைந்தார்கள்?

यह कोई भी नहीं जानते।

என யாருக்கும் தெரியாது.

जानना तो मनुष्य को ही चाहिए ना। कहते हैं यह वैकुण्ठ के मालिक थे परन्तु उन्होंने यह मालिकपना लिया कैसे, फिर कहाँ गये?

மனிதர்கள் அவசியம் புரிந்து கொள்ள வேண்டு மல்லவா! இவர்கள் வைகுண்டத்தில் எஜமானராக இருந்தனர் என கூறுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இதனை எப்படி அடைந்தார்கள்? பிறகு எங்கு சென்றார்கள்?

कुछ भी नहीं जानते।

என எதுவும் தெரிந்து கொள்ள வில்லை.

अब तुम तो सब कुछ जानते हो। आगे कुछ भी नहीं जानते थे।

இப்பொழுது நீங்கள் அனைத்தும் அறிந்துள்ளீர்கள், இதற்கு முன் உங்களுக்கும் எதுவும் தெரியாது.

जैसे बच्चा पहले जानता है क्या कि बैरिस्टर क्या होता?
எவ்வாறு குழந்தைகளுக்கு பாரிஸ்டர் பட்டத்தைப் பற்றி தெரியாதல்லவா?

पढ़ते-पढ़ते बैरिस्टर बन जाता है।
படித்த பிறகு பாரிஸ்டர் ஆகின்றனர்.

तो यह लक्ष्मी-नारायण भी पढ़ाई से बने हैं।
ஆக இந்த இலட்சுமி-நாராயணரும் படிப்பின் மூலமாகவே இவ்வாறு
ஆகின்றனர்.

बैरिस्टरी, डॉक्टरी आदि सबके किताब होते हैं ना। इनका किताब फिर है गीता।
பாரிஸ்டர் ஆக, டாக்டராக ஆவதற்கு அனைவரிடமும் புத்தகம்
இருக்கிறதல்லவா! இதற்கான புத்தகம் கீதையாகும்.

वह भी किसने सुनाई?
இதனைக் கூறியது யார்?

राजयोग किसने सिखाया?
இராஜயோகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தது யார்?

यह कोई नहीं जानते।
இது யாருக்கும் தெரியாது.

उसमें नाम बदल लिया है।
இதில் பெயரை மாற்றி விட்டனர்.

शिव जयन्ती भी मनाते हैं, वही आकर तुमको कृष्णपुरी का मालिक बनाते हैं।
சிவ ஜெயந்தியும் கொண்டாடப் படுகிறது, அவரே வந்து உங்களை
கிருஷ்ணபுரியின் எஜமானராக ஆக்குகிறார்.

श्रीकृष्ण स्वर्ग का मालिक था ना परन्तु स्वर्ग को भी जानते नहीं।
கிருஷ்ணர் சொர்க்கத்தின் எஜமானராக இருந்தார் அல்லவா! ஆனால்,
சொர்க்கத்தைப் பற்றி கூட யாருக்கும் தெரியாது.

नहीं तो क्यों कहते कि श्रीकृष्ण ने द्वापर में गीता सुनाई।
பிறகு கிருஷ்ணர் துவாபரயுகத்தில் கீதை சொன்னதாக ஏன் கூறுகின்றனர்?

श्रीकृष्ण को द्वापर में ले गये हैं, लक्ष्मी-नारायण को सतयुग में, राम को त्रेता में।
கிருஷ்ணரை துவாபர யுகத்திலும், இலட்சுமி-நாராயணரை சத்யுகத்திலும்,
இராமரை திரேதா யுகத்திலும் கொண்டு வந்து விட்டனர்.

उपद्रव लक्ष्मी-नारायण के राज्य में नहीं दिखाते। श्रीकृष्ण के राज्य में कंस, राम के राज्य में रावण आदि दिखाये हैं।
இலட்சுமி- நாராயணருடைய இராஜ்யத்தில் எந்த விதமான இடர்ப்பாடுகளும் இருந்ததாகக் காட்டப்படவில்லை, கிருஷ்ணருடைய இராஜ்யத்தில் கம்சன், இராமருடைய இராஜ்யத்தில், இராவணன் இருந்ததாகக் காட்டியுள்ளனர்.

यह किसको पता नहीं कि राधे-कृष्ण ही लक्ष्मी-नारायण बनते हैं।
இராதை-கிருஷ்ணரே பிறகு இலட்சுமி- நாராயணராக ஆகின்றனர், என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை.

बिल्कुल ही अज्ञान अन्धियारा है।
இது தான் முற்றிலும் அறியாமை இருளாகும்.

अज्ञान को अन्धियारा कहा जाता है।
அறியாமை இருள் என்று கூறப்படுகிறது.

ज्ञान को रोशनी कहा जाता है।
ஞானம் ஒளி என்று கூறப்படுகிறது.

अब सोझरा करने वाला कौन?
இப்பொழுது ஒளியேற்றுபவர் யார்?

वह है बाप।
அவர் தான் தந்தையாவார்.

ज्ञान को दिन, भक्ति को रात कहा जाता है।
ஞானமானது பகல் என்றும் பக்தியானது இரவு என்றும் கூறப்படுகிறது.

अभी तुम समझते हो यह भक्ति मार्ग भी जन्म-जन्मान्तर चलता आया है। सीढ़ी उतरते आये हैं। कला कम होती जाती है।

இந்த பக்தி மார்க்கமானது பல பிறவிகளாக நடைபெற்று வருகிறது என்றும் உங்களுக்குத் தெரியும் ஏணிப் படியில் இறங்கி வந்து, கலைகளும் குறைந்து விட்டது.

मकान नया बनता है फिर दिन-प्रतिदिन आयु कम होती जायेगी।
கட்டிடம் புதியதாக உருவானாலும் பிறகு நாளடைவில் அதன் ஆயுட்காலம் குறைந்து விடும்.

3/4 पुराना हुआ तो उनको पुराना ही कहेंगे।
முக்கால் பங்கு பழையதாக ஆகி விட்டாலும் பழமையானது என்று தான் கூறுவார்கள்.

बच्चों को पहले तो यह निश्चय चाहिए कि यह सर्व का बाप है, जो ही सर्व की सद्गति करते हैं, सर्व के लिए पढ़ाई भी पढ़ाते हैं।

இவர் தான் அனைவருக்கும் தந்தையாக, அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுப்பவராகவும், அனைவருக்கும் படிப்பினை தருபவராக இருக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை குழந்தைகளுக்கு இருக்க வேண்டும்.

सर्व को मुक्तिधाम ले जाते हैं।

அனைவரையும் முக்தி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

तुम्हारे पास एम ऑब्जेक्ट है।

உங்களிடத்தில் இலட்சியமும் இருக்கிறது.

तुम यह पढ़ाई पढ़कर जाए अपनी गद्दी पर बैठोगे। बाकी सबको मुक्तिधाम में ले जायेंगे।

நீங்கள் இந்த கல்வியைக் கற்று தன்னுடைய சிம்மாசனத்தில் அமர்வீர் கள் மற்ற அனைவரும் முக்திதாமத்திற்குச் சென்று விடுவார்கள்;.

चक्र पर जब समझाते हो तो उसमें दिखाते हो कि सतयुग में यह अनेक धर्म हैं नहीं।

சுத்யுகத்தில் அநேக தர்மங்கள் இல்லை என்பதை காலச் சக்கரத்தின் சித்திரத்தில் புரிய வைக்கின்றீர்கள்.

उस समय वह आत्मयें निराकारी दुनिया में रहती हैं।

அந்த நேரத்தில் மற்ற ஆத்மாக்கள் நிராகாரமான உலகத்தில் இருப்பார்கள்.

यह तो तुम जानते हो कि यह आकाश पोलार है।

இந்த ஆகாயம் வெற்றிடமாக இருக்கிறது, அனைத்திலும் பரமாத்மா இருக்கின்றார் எனக் கூற முடியாது.

वायु को वायु कहेंगे, आकाश को आकाश।

காற்றிலும், ஆகாயத்திலும் பகவான் இருப்பதாக மனிதர்கள் புரிந்துள்ளனர்.

ऐसे नहीं कि सब परमात्मा हैं।

எல்லோரும் கடவுள் என்று இல்லை.

मनुष्य समझते हैं कि वायु में भी भगवान है, आकाश में भी भगवान है।

இப்பொழுது தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார்.

अब बाप बैठ सब बातें समझाते हैं।

காற்றிலும் வானத்திலும் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

बाप के पास जन्म तो लिया फिर पढ़ाते कौन हैं?

தந்தையிடம் பிறவி எடுத்த பிறகு உங்களுக்கு கல்வியைத் தருவது யார்?

बाप ही रूहानी टीचर बन पढ़ाते हैं।

தந்தையே ஆன்மீக டீச்சராகி கற்பிக்கின்றார்.

अच्छा पढ़कर पूरा करेंगे तो फिर साथ ले जायेंगे फिर तुम आयेंगे पार्ट बजाने।

நன்றாகப் படித்து முடித்து விட்டால் பிறகு உங்களை தன்னோடு அழைத்துச் செல்வார், பிறகு நீங்கள் இவ்வுலகிற்கு வருவீர்கள்.

सतयुग में पहले-पहले तुम ही आये थे।

சத்யுகத்தில் முதலில் வந்தவர் நீங்கள்.

अब फिर सब जन्मों के अन्त में आकर पहुँचे हो, फिर पहले आयेंगे।

இப்போது மீண்டும் நீங்கள் அனைத்து பிறவிகளின் முடிவில் வந்துள்ளீர்கள், மீண்டும் நீங்கள் முதலில் வருவீர்கள்.

अब बाप कहते हैं दौड़ी लगाओ।

இப்பொழுது வேகமாக ஓடுங்கள் என தந்தை கூறுகின்றார்.

अच्छी रीति बाप को याद करो, औरों को भी पढ़ाना है। नहीं तो इतने सबको पढ़ाये कौन?

நல்ல முறையில் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் மற்றவர்களுக்கும் கல்வியைக் கொடுங்கள், இல்லையெனில் இவ்வளவு பேருக்கு எப்படி கற்பிக்க முடியும்?

बाप का जरूर मददगार बनेंगे ना। खुदाई खिदमतगार भी नाम है ना। अंग्रेजी में कहते हैं सैलवेशन आर्मी।

தந்தைக்கு அவசியம் உதவியாளராக ஆவீர்கள் தானே! இறைவனின் உதவியாளர்கள் என பெருமையாகக் கூறப்படுகிறதல்லவா! ஆங்கிலத்தில் கூட சால்வேசன் ஆர்மீ (மீட்புப்படை) எனக் கூறப்படுகிறது.

कौन-सी सैलवेशन चाहिए?

எதற்காக மீட்க வேண்டும்?

सब कहते हैं शान्ति की सैलवेशन चाहिए।

அமைதி வேண்டும் என்று அனைவரும் கேட்கின்றனர்.

बाकी वह कोई शान्ति की सैलवेशन थोड़ेही देते हैं।

மற்றபடி அவர்கள் (மீட்பு படை) அமைதியை வழங்குகிறார்களா என்ன?

जो शान्ति की सैलवेशन मांगते हैं उन्हें बोलो - बाप कहते हैं क्या अभी यहाँ ही तुमको शान्ति चाहिए?

யார் அமைதியை வேண்டுகிறார்களோ அவர்களிடம் கூறுங்கள்- இந்த உலகத்தில் அமைதி வேண்டுமா? என தந்தை கேட்கின்றார். இந்த உலகம்

சாந்தி தாமம் இல்லையே.

यह कोई शान्तिधाम थोड़ेही है।

இது அமைதியான இடம் அல்ல.

शान्ति तो शान्तिधाम में ही हो सकती है, जिसको मूलवतन कहा जाता है।

அமைதி சாந்திதாமத்தில் மட்டும் தானே கிடைக்கும். அதுவே மூலவதனம் எனக் கூறப்படுகிறது.

आत्मा को शरीर नहीं है तो शान्ति में है।

ஆத்மா சரீரத்தில் இல்லையெனில் அமைதி இருக்கும்.

बाप ही आकर यह वर्सा देते हैं।

தந்தை மட்டுமே வந்து இந்த பிராப்தியைத் தருகின்றார்.

तुम्हारे में भी समझाने की बड़ी युक्ति चाहिए।

புரிய வைப்பதற்கு உங்களிடம் நல்ல யுக்தி வேண்டும்.

प्रदर्शनी में अगर हम खड़े होकर सबका सुनें तो बहुतों की भूलें निकालें क्योंकि समझाने वाले नम्बरवार तो हैं ना।

கண்காட்சியில் கவனித்துப் பார்த்தால் நிறைய பேருடைய தவறுகள் தென்படும், ஏனென்றால் புரிய வைப்பவர்கள் வரிசைப்படி தான் இருக்கின்றார்கள் அல்லவா!

सब एकरस होते तो ब्राह्मणी ऐसे क्यों लिखती कि फलाने आकर भाषण करें।

அனைவரும் ஒரே மாதிரி இருந்தால் நிமித்த சகோதரி! இன்னாரை சொற்பொழிவு செய்ய அனுப்புங்கள் என எழுதுவதற்கு அவசியம் இருக்காது.

अरे, तुम भी ब्राह्मण हो ना। बाबा फलाने हमारे से होशियार हैं।

அட, நீங்களும் பிராமணர் தானே என கூறினால், பாபா இன்னார் என்னை விட திறமை சாலி எனக் கூறுகின்றனர்.

होशियारी से ही मनुष्य दर्जा पाते हैं ना। नम्बरवार तो हैं ना।

திறமை மூலமாக மனிதர்கள் உயர் நிலை அடைகின்றார்கள் அல்லவா! வரிசைப்படி தான் இருக்கின்றனர்.

जब इम्तहान की रिजल्ट निकलेगी तो फिर तुमको आपेही साक्षात्कार होगा फिर समझेंगे हम तो श्रीमत पर नहीं चलते।

பரிட்சையில் ரிசல்ட் வெளிவரும் போது உங்களுக்கு தன்னைப் பற்றிய காட்சி கிடைக்கும், பிறகு புரிந்து கொள்வீர்கள். நாம் ஸ்ரீமத்படி நடக்கவில்லை.

बाप कहते हैं कोई भी विकर्म मत करो। देहधारी से लागत नहीं रखो।

எந்த விதமான பாவமும் செய்யாதீர்கள், தேகதாரிகளின் மீது பற்றுதல் வைக்காதீர்கள் என தந்தை கூறுகின்றார்.

यह तो 5 तत्वों का बना हुआ शरीर है ना।

இது பஞ்ச தத்துவத்தால் ஆன சரீரமாக இருக்கிறது.

5 तत्वों की थोड़ेही पूजा करनी है वा याद करना है। भल इन आंखों से देखो परन्तु याद बाप को करना है।
பஞ்ச தத்துவங்களை பூஜை செய்வது நினைவு செய்வது கூடாதல்லவா! இந்த கண்களால் பார்த்தாலும் தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

आत्मा को अब नॉलेज मिली है।

ஆத்மாவிற்கு இப்பொழுது ஞானம் கிடைத் திருக்கிறது.

अब हमको घर जाना है फिर वैकुण्ठ में आयेंगे।

இப்பொழுது நாம் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும், பிறகு வைகுண்டத்திற்கு வருவோம்.

आत्मा को समझ सकते हैं, देख नहीं सकते, वैसे यह भी समझ सकते हैं।

ஆத்மாவை புரிந்து கொள்ள முடியும் பார்க்க முடியாது.

हाँ दिव्य दृष्टि से अपना घर वा स्वर्ग देख सकते हैं।

திவ்யமான பார்வையால் தனது வீடு மற்றும் சொர்க்கத்தைப் பார்க்க முடியும்.

बाप कहते हैं - बच्चे, मनमनाभव, मध्याजी भव माना बाप को और विष्णुपुरी को याद करो।

குழந்தைகளே! மன்மனாபவ, மத்யாஜீ பவ! அதாவது தந்தை மற்றும் விஷ்ணுபுரியை நினைவு செய்யுங்கள் என தந்தை கூறுகின்றார்.

तुम्हारी एम ऑब्जेक्ट ही यह है।

உங்களுடைய இலட்சியமும் இதுவாகும்.

बच्चे जानते हैं हमको अभी स्वर्ग में जाना है, बाकी सबको मुक्ति में जाना है। सब तो सतयुग में आ नहीं सकते।

இப்பொழுது நாம் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும், மற்ற அனைவரும் முக்திக்குச் செல்வார்கள் என குழந்தைகள் அறிந்துள்ளீர்கள் அனைவரும் சத்யகத்திற்கு வர முடியாது.

तुम्हारा है डिटीज्म।

உங்களுடையது தெய்வீகமான தர்மம் ஆகும்.

यह हो गया मनुष्य का धर्म।

இங்கு உள்ளவை மனித தர்மமாகும்.

मूलवतन में तो मनुष्य नहीं हैं ना।
மூலவதனத்தில் மனிதர்கள் இருப்பதில்லை.

यहाँ है मनुष्य सृष्टि।
இங்கு தான் மனித உலகம் இருக்கிறது.

मनुष्य ही तमोप्रधान और फिर सतोप्रधान बनते हैं। तुम पहले शूद्र वर्ण में थे, अभी ब्राह्मण वर्ण में हो।
மனிதர்களே தமோபிரதானமாகவும் மற்றும் சதோபிரதானமாகவும்
ஆகின்றனர், நீங்கள் முதலில் சூத்திர குலத்தில் இருந்தீர்கள், இப்பொழுது
பிராமண குலத்தில் இருக்கின்றீர்கள்.

यह वर्ण सिर्फ भारतवासियों के हैं।
இந்தக் குலங்கள் அனைத்தும் பாரதவாசி களுக்குரியது.

और कोई भी धर्म को ऐसे नहीं कहेंगे - ब्राह्मण वंशी, सूर्यवंशी।
வேறு தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களை பிராமண வம்சி, சூரிய வம்சி எனக்
கூற மாட்டார்கள்.

इस समय सब शूद्र वर्ण के हैं।
இந்த நேரம் அனைவரும் சூத்திர குலத்தில் உள்ளனர்.

जड़जड़ीभूत अवस्था को पाये हुए हैं।
உலக மரம் இற்றுப் போய் விட்டது.

तुम पुराने बने तो सारा झाड़ जड़जड़ीभूत तमोप्रधान बना है फिर सारा झाड़ थोड़ेही सतोप्रधान बन जायेगा।
நீங்கள் பழைய நிலை அடைந்த பிறகு முழு மரமும் இற்றுப் போய்,
தமோபிரதானமாகி விட்டது பிறகு முழு மரமும் எவ்வாறு சதோபிரதானமாக
முடியும்.

सतोप्रधान नये झाड़ में तो सिर्फ देवी-देवता धर्म वाले ही हैं फिर तुम सूर्यवंशी से चन्द्रवंशी बन जाते हो।
சதோபிரதானமான புதிய மரத்தில் (உலகத்தில்) தேவி-தேவதை தர்மம்
மட்டுமே இருக்கும், பிறகு நீங்கள் சூரிய வம்சியிலிருந்து சந்திர வம்சியாக
ஆகின்றீர்கள்.

पुनर्जन्म तो लेते हो ना। फिर वैश्य, शूद्र वंशी..... यह सब बातें हैं नई।
மறுபிறவியில் வர வேண்டுமல்லவா! பிறகு வைசியராக, சூத்திர வம்சியாக.
ஆகின்றீர்கள். இவையனைத்தும் புதிய விசயங்கள் ஆகும்.

हमको पढ़ाने वाला ज्ञान का सागर है। वही पतित-पावन सर्व का सद्गति दाता है।
நமக்கு கற்பிக்கின்றவர் ஞானக்கடலாக இருக்கின்றார், அவரே பதீத
பாவனராக அனைவருக்கும் சத்கதி தரக் கூடிய வள்ளலாக இருக்கிறார்.

बाप कहते हैं तुमको ज्ञान मैं देता हूँ।

நான் உங்களுக்கு ஞானத்தைத் தருகிறேன்.

तुम देवी-देवता बन जाते हो फिर यह ज्ञान रहता नहीं।

நீங்கள் தேவி-தேவதைகளாக ஆன பிறகு இந்த ஞானம் இருக்காது என தந்தை கூறுகின்றார்.

ज्ञान दिया जाता है अज्ञानियों को। सभी मनुष्य अज्ञान अन्धियारे में है, तुम हो सोझरे में।

அஞ்ஞானி களுக்குத் தான் ஞானம் கொடுக்கப் படுகிறது, அனைத்து மனிதர்களும் அஞ்ஞானம் என்ற இருளில் இருக்கின்றனர், நீங்கள் வெளிச்சத்தில் இருக்கின்றீர்கள்.

इनके 84 जन्मों की कहानी तुम जानते हो।

84 பிறவிகளின் கதையை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள்.

तुम बच्चों को सारा ज्ञान है।

குழந்தைகள் உங்களிடம் முழு ஞானம் இருக்கிறது.

मनुष्य तो कहते भगवान ने यह सृष्टि रची ही क्यों।

பகவான் இந்த உலகத்தை ஏன் படைத்தார்?

क्या मोक्ष नहीं मिल सकता! अरे, यह तो बना-बनाया खेल है। अनादि ड्रामा है ना।

மோட்சம் எங்களுக்கு கிடைக்காதா என்று மனிதர்கள் கேட்கின்றனர். அட, இது ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட விளையாட்டாக இருக்கிறது, அனாத் நாடகம் அல்லவா!

तुम जानते हो आत्मा एक शरीर छोड़ जाकर दूसरा लेती है, इसमें चिंता करने की दरकार ही क्या?

ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொன்றை எடுக்கிறது என நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள், இதில் கவலைப் படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

आत्मा ने जाकर अपना दूसरा पार्ट बजाया। रोयें तब जब वापिस चीज़ मिलनी हो। वापिस तो आती नहीं फिर रोने से क्या फायदा। अभी तुम सबको मोहजीत बनना है।

ஆத்மா மீண்டும் அடுத்த நடிப்பை நடிக்கும்; இறந்தவர்கள் திரும்பக் கிடைத்தால் அழலாம், திரும்ப வரமாட்டார்கள் எனில் அழுவதால் என்ன இலாபம் இருக்கிறது ! இப்பொழுது நீங்கள் அனைவரும் பற்றுதலை வெல்ல வேண்டும்.

कब्रिस्तान से मोह क्या रखना है! इसमें तो दुःख ही दुःख है।

சுகாடு போன்ற உலகத்தில் ஏன் பற்றுதல் வேண்டும், இதில் துக்கம் தான் இருக்கிறது.

आज बच्चा है, कल बच्चा भी ऐसा बन जाता जो बाप की पाग उतारने में भी देरी न करे। बाप से भी लड़ पड़ते हैं।
இன்று குழந்தையாக இருந்து, நாளை அதே குழந்தை தந்தையின் சொத்துக்களை அபகரிக்கத் தயங்குவதில்லை, தந்தையிடம் சண்டை போடுகின்றனர்.

इसको कहा ही जाता है निधन की दुनिया।
இதைத் தான் அனாதை (காப்பாற்றுபவர் இல்லாத) உலகம் எனக் கூறப்படுகிறது.

कोई धनी-धोणी है नहीं जो शिक्षा दे।
அவர்களுக்கு அறிவுரை சொல்ல யாருமில்லை.

बाप जब ऐसी हालत देखते हैं तो धणका बनाने आते हैं।
தந்தை அப்படிப்பட்ட நிலையைப் பார்த்து செல்வந்தராக ஆக்குவதற்கு வந்திருக்கிறார்.

बाप ही आकर सबको धणका बनाते हैं।
தந்தை வந்து அனைவரையும் பொக்கிஷம் நிறைந்தவராக ஆக்குகிறார்.

धणी आकर सब झगड़े मिटा देते हैं।
அனைத்து சண்டை சச்சரவுகளையும் நீக்குகிறார்.

सतयुग में कोई झगड़ा होता नहीं।
சத்யுகத்தில் எந்த சண்டை சச்சரவும் இராது.

सारी दुनिया के झगड़े मिटा देते, फिर जयजयकार हो जाती है।
முழு உலகத்தின் சச்சரவுகளையும் நீக்குகிறார், பிறகு வெற்றி முழக்கம் ஏற்படும்.

यहाँ मैजारीटी माताओं की है। दासी भी इनको समझते हैं। हथियाला बांधते समय कहते हैं, तुम्हारा पति ही ईश्वर गुरू आदि सब कुछ है।
இங்கு மாதர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர், இவர்களை அடிமையாக நடத்துகின்றனர், கங்கணம் அணிவிக்கும் பொழுது கணவரே உன்னுடைய ஈஸ்வரன், குரு என கூறுகின்றனர்.

पहले मिस्टर फिर मिसेज।
முதலில் திரு, பிறகு திருமதி எனக் கூறுகின்றனர்.

अब बाप आकर माताओं को आगे रखते हैं।
தந்தை இப்பொழுது மாதர்களை முன் வைக்கின்றார்.

तुम्हारे ऊपर कोई जीत पा न सके।
உங்களை யாரும் வெல்ல முடியாது.

तुमको बाप सब कायदे सिखला रहे हैं।
உங்களுக்கு தந்தை அனைத்து நெறிமுறைகளையும் கற்றுத் தருகிறார்.

मोहजीत राजा की एक कथा है। वह सब बनाई हुई कहानियाँ हैं।
பற்றுதலை வென்ற இராஜாவின் ஒரு கதை இருக்கின்றது, அவையனைத்தும் உருவாக்கப்பட்ட கதைகளாகும்.

सतयुग में तो अकाले मृत्यु होती ही नहीं।
சத்யுகத்தில் திடீர் மரணம் ஏற்படாது.

समय पर एक शरीर छोड़ दूसरा ले लेते हैं।
சரியான நேரப்படி ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொரு சரீரத்தை எடுக்கும்.

साक्षात्कार होता है - अब यह शरीर बूढ़ा हुआ है फिर नया लेना है, छोटा बच्चा जाकर बनना है।
இப்பொழுது இந்த சரீரம் முதுமையடைந்து விட்டது, பிறகு புதியதை எடுத்து சிறிய குழந்தையாக பிறக்க வேண்டும் என காட்சி கிடைக்கும்.

खुशी से शरीर छोड़ देते हैं।
அதனால் மகிழ்ச்சியோடு சரீரத்தை விடுவார்கள்.

यहाँ तो भल कितने भी बूढ़े होंगे, रोगी होंगे और समझेंगे भी कि कहाँ यह शरीर छूट जाए तो अच्छा है फिर भी मरने के समय रोयेंगे जरूर।

இங்கு எவ்வளவு வயதானாலும், நோய், வாய்ப்பட்டாலும் சரீரத்தை விட்டால் நல்லது என நினைத்தாலும் இறக்கும் நேரத்தில் அழுகின்றனர்.

बाप कहते हैं अभी तुम ऐसी जगह चलते हो जहाँ रोगे का नाम नहीं।
இப்பொழுது நீங்கள் அப்படிப்பட்ட இடத்திற்குச் செல்கின்றீர்கள், அங்கு அழுவது என்ற பெயரே கிடையாது.

वहाँ तो खुशी ही खुशी रहती है।
அங்கு மகிழ்ச்சி மட்டுமே இருக்கும்.

तुमको कितनी अपार बेहद की खुशी रहनी चाहिए।
உங்களுக்கு எவ்வளவு அளவற்ற மகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டும்.

अरे, हम विश्व के मालिक बनते हैं! भारत सारे विश्व का मालिक था। अभी टुकड़ा-टुकड़ा हो गया है।
அட, நாம் உலகிற்கு எஜமானராக ஆகின்றோம்! பாரதம் முழு உலகிற்கும்

எஜமானராக இருந்தது, இப்பொழுது துண்டு, துண்டாக ஆகி விட்டது.

तुम ही पूज्य देवता थे फिर पुजारी बनते हो।
நீங்களே பூஜிக்கத்தகுந்த தேவதைகளாக இருந்து பிறகு பூஜாரியாக ஆகிவிட்டீர்கள்.

भगवान थोड़ेही आपेही पूज्य, आपेही पुजारी बनेंगे।
பூஜிக்கத்தகுந்தவராக, பூஜாரியாக பகவான் ஆவதில்லை.

अगर वह भी पुजारी बनें तो फिर पूज्य कौन बनाये?
அவரும் பூஜாரியாக ஆகிவிட்டால் பூஜிக்கத்தகுந்தவராக யாரால் ஆக்க முடியும்?

ड्रामा में बाप का पार्ट ही अलग है।
நாடகத்தில் தந்தையின் பங்கு வேறுபட்டது.

ज्ञान का सागर एक है, उस एक की ही महिमा है जबकि ज्ञान का सागर है तो कब आकर ज्ञान देवे, जो सद्गति हो।
जरूर यहाँ आना पड़े।

ஒருவர் மட்டுமே ஞானக் கடல், அவர் எப்பொழுது வந்து ஞானத்தைத் தருகின்றாரோ, அனைவருக்கும் சக்கதி தருகின்றாரோ, அப்பொழுது மகிமையும் ஏற்படுகிறது, அவசியம் அவர் இங்கு வர வேண்டும்.

पहले तो बुद्धि में यह बिठाओ कि हमको पढ़ाने वाला कौन है?
நமக்கு படிப்பை கற்றுத் தருபவர் யார்? என்பதை முதலில் புத்தியில் பதிய வைக்க வேண்டும்.

त्रिमूर्ति, गोला और झाड़ - यह हैं मुख्य चित्र।
திரிமூர்த்தி, காலச்சக்கரம், மற்றும் கல்ப மரம் இவை முக்கிய சித்திரம் ஆகும்.

झाड़ को देखने से झट समझ जायेंगे हम तो फलाने धर्म के हैं।
மரத்தைப் பார்த்தாலே நாம் அப்படிப்பட்ட மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை உடனடியாகப் புரிந்துகொள்வோம்.

हम सतयुग में आ नहीं सकते।
நாம் சத்யுகத்தில் வர முடியாது.

यह चक्र तो बहुत बड़ा होना चाहिए।
இந்த காலச்சக்கரத்தை பெரியதாக உருவாக்க வேண்டும்.

लिखत भी पूरी हो।
அதில் தெளிவாக எழுதப்பட வேண்டும்.

शिवबाबा ब्रह्मा द्वारा देवता धर्म यानी नई दुनिया की स्थापना कर रहे हैं, शंकर द्वारा पुरानी दुनिया का विनाश फिर विष्णु द्वारा नई दुनिया की पालना कराते हैं, यह सिद्ध हो जाए।

சிவபாபா பிரம்மா மூலமாக தேவதை தர்மம் மற்றும் புதிய உலகத்தை உருவாக்குகின்றார், சங்கரர் மூலமாக பழைய உலகின் அழிவு பிறகு விஷ்ணு மூலமாக புது உலகின் பரிபாலனை செய்ய வைக்கின்றார், இதனைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा, दोनों का कनेक्शन है ना। ब्रह्मा-सरस्वती सो फिर लक्ष्मी-नारायण बनते हैं। பிரம்மா விலிருந்து விஷ்ணு, விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மா இருவருக்கும் தொடர்பு இருக்கிறதல்லவா! பிரம்மா-சரஸ்வதி பிறகு இலட்சுமி-நாராயணராக ஆகின்றனர்.

चढ़ती कला एक जन्म में होती है फिर उतरती कला में 84 जन्म लगते हैं। ஏறும் கலை ஒரு பிறவியிலும், இறங்கும் கலை 84 பிறவிகளிலும் ஏற்படுகிறது.

अब बाप कहते हैं वह शास्त्र आदि राइट हैं वा मैं राइट हूँ? சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டது சரியானதா, நான் கூறுவது சரியானதா? என தந்தை கேட்கின்றார்.

सच्ची सत्य नारायण की कथा तो मैं सुनाता हूँ। உண்மையான சத்திய நாராயணன் கதையை நான் கூறுகின்றேன்.

अभी तुमको निश्चय है कि सत्य बाप द्वारा हम नर से नारायण बन रहे हैं। சத்திய தந்தை மூலமாக நாம் நரனிலிருந்து நாராயணராக ஆகின்றோம் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருக்கிறது.

पहली मुख्य यह भी एक बात है कि मनुष्य को कभी बाप, टीचर, गुरु नहीं कहा जाता। மனிதர்களை இங்கு தந்தை, டீச்சர், குரு, என கூறுவதில்லை, இதுவே முக்கிய விஷயமாகும்.

गुरु को कभी बाबा वा टीचर कहेंगे क्या? குருவை பாபா, டீச்சர் என்றோ கூற முடியுமா?

यहाँ तो शिव-बाबा के पास जन्म लेते हो फिर शिवबाबा तुमको पढ़ाते हैं फिर साथ भी ले जायेंगे। இங்கு சிவபாபா விடம் ஜென்மம் எடுத்த பிறகு சிவபாபாவே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். பிறகு தன்னோடு அழைத்துச் செல்வார்.

मनुष्य तो ऐसा कोई होता नहीं, जिसको बाप, टीचर, गुरु कहा जाए। எந்த மனிதரையும் தந்தை டீச்சர், குரு எனக் கூற முடியாது.

यह तो एक ही बाप है, उनको कहा जाता है सुप्रीम फादर।

இங்கு ஒரே ஒரு தந்தையை மட்டுமே பரமதந்தை எனக் கூறப்படுகிறது.

लौकिक बाप को कभी सुप्रीम फादर नहीं कहेंगे।

லௌகீக தந்தையை பரம தந்தை எனக் கூறமாட்டார்கள்.

सब याद फिर भी उनको करते हैं। वह बाप तो है ही।

ஆனாலும், அனைவரும் அந்த தந்தையைத் தான் நினைவு செய்கின்றனர்.

दुःख में सब उनको याद करते हैं, सुख में कोई नहीं करते।

துக்கத்தில் அனைவரும் அவரை நினைவு செய்கின்றனர், சுகமாக இருக்கும் பொழுது நினைவு செய்வதில்லை.

तो वह बाप ही आकर स्वर्ग का मालिक बनाते हैं।

ஆக அந்த தந்தை தான் வந்து சொர்க்கத்திற்கு எஜமானராக ஆக்குகின்றார்.

अच्छा!

நல்லது

मीठे-मीठे सिकीलथे बच्चों प्रति मात-पिता बापदादा का याद-प्यार और गुडमॉर्निंग। रूहानी बाप की रूहानी बच्चों का नमस्ते।

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு, தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும், ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

धारणा के लिए मुख्य सार:-

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) 5 तत्वों के बने हुए इन शरीरों को देखते हुए याद बाप को करना है।

1. பஞ்ச தத்துவங்களால் ஆக்கப்பட்ட இந்த சரீரத்தைப் பார்த்தாலும் தந்தையை மட்டும் நினைவு செய்ய வேண்டும்.

कोई भी देहधारी से लागत (लगाव) नहीं रखना है।

எந்த தேகதாரியின் மீதும் பற்றுதல் வைக்கக் கூடாது.

कोई विकर्म नहीं करना है।

எந்த வித பாவமும் செய்யக் கூடாது.

2) इस बने-बनाये ड्रामा में हर आत्मा का अनादि पार्ट है, आत्मा एक शरीर छोड़ दूसरा लेती है, इसलिए शरीर छोड़ने पर चिंता नहीं करनी है, मोहजीत बनना है।

2. இந்த உருவாக்கப்பட்ட நாடகத்தில் ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் பங்கும்

துவக்கமும் முடிவுமில்லாமல் (அழிவற்றதாக) இருக்கிறது, ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொரு சரீரத்தை எடுக்கிறது, எனவே சரீரத்தை விடுவதில் கவலை வேண்டாம், பற்றுதலை வெல்ல வேண்டும்.

वरदान:सम्पूर्ण आहुति द्वारा परिवर्तन समारोह मनाने वाले दृढ़ संकल्पधारी भव
वरदानம்:சம்பூரண பலியாகுதல் (ஆகுதி) மூலம் பரிவர்த்தனை விழாவைக்
கொண்டாடக்கூடிய திடசங்கல்பதாரி ஆகுக.

जैसे कहावत है "धरत परिये धर्म न छोड़िये", तो कोई भी सरकारमस्तांश आ जाए, माया के महावीर रूप सामने आ जाएं लेकिन धारणायें न छूटे।

பூமியே பிளந்தாலும் தர்மத்தை விடாதீர்கள் என்ற பழமொழி உள்ளதுபோல் எவ்வித சூழ்நிலை வேண்டுமானாலும் வரட்டும், மாயாவினுடைய மகாவீர் ரூபம் முன்னால் வரட்டும், ஆனால், தாரணைகளை விடக்கூடாது.

संकल्प द्वारा त्याग की हुई बेकार वस्तुयें संकल्प में भी स्वीकार न हों।
சங்கல்பத்தின் மூலம் தியாகம் செய்யப்பட்ட பயனற்ற பொருட்களை
சங்கல்பத்திலும் கூட சுவீகாரம் செய்யக்கூடாது.

सदा अपने श्रेष्ठ स्वमान, श्रेष्ठ स्मृति और श्रेष्ठ जीवन के समर्थी स्वरूप द्वारा श्रेष्ठ पार्थदारी बन श्रेष्ठता का खेल करते रहो।

சதா தன்னுடைய சிரேஷ்டமான சுவமானம், சிரேஷ்டமான நினைவு மற்றும் சிரேஷ்டமான வாழ்க்கையினுடைய சக்திசாலி சொரூபத்தின் மூலம் சிரேஷ்டமான நடிகராகி சிரேஷ்டத்தன்மையின் விளையாட்டை விளையாடிக் கொண்டே இருங்கள்.

कमजोरियों के सब खेल समाप्त हो जाएं।
பலவீனங்களின் அனைத்து விளையாட்டும் முடிவடைய வேண்டும்.

जब ऐसी सम्पूर्ण आहुति का संकल्प दृढ़ होगा तब परिवर्तन समारोह होगा।
எப்பொழுது அப்பேற்பட்ட சம்பூரண பலி செய்வதற்கான சங்கல்பம் திடமாக இருக்குமோ, அப்பொழுது பரிவர்த்தனை விழா நடக்கும்.

इस समारोह की डेट अब संगठति रूप में निश्चित करो।
இந்த விழாவின் தேதியை இப்பொழுது குழுவாக சேர்ந்து தீர்மானித்தீடுங்கள்.

स्लोगन:रीयल डायमण्ड बनकर अपने वायब्रेशन की चमक विश्व में फैलाओ।
சுலோகன்:உண்மையான வைரம் ஆகி தன்னுடைய அதிர்வலைகளின் ஜொலிப்பை விஷ்வத்தில் பரப்புங்கள்.

अव्यक्त इशारे: एकान्तप्रिय बनो एकता और एकाग्रता को अपनाओ
அவ்யக்த சமிக்ஞை - ஏகாந்தப்பிரியர் ஆகுங்கள், ஒற்றுமை மற்றும்
ஏகாக்ரதாவை தனதாக்குங்கள்

साधारण सेवार्थे करना ये कोई बड़ी बात नहीं है लेकिन बिगड़ी को बनाना, अनेकता में एकता लाना ये है बड़ी बात।
இப்பொழுது சாதாரண சேவைகள் செய்வது, இது ஒன்றும் பெரிய விசயம் அல்ல. ஆனால், சீர்கெட்டதை சீர்திருத்துவது, வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவது - இதுவே பெரிய விசயம் ஆகும்.

बापदादा यही कहते हैं कि पहले एकमत, एक बल, एक भरोसा और एकता - साथियों में, सेवा में, वायुमण्डल में हो।
முதலில், ஒரே வழி, ஒரே பலம், ஒரே நம்பிக்கை மற்றும் ஒற்றுமை - உடன் இருப்பவர்களிடத்தில், சேவையில், வாயுமண்டலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதையே பாப்தாதா கூறுகின்றார்கள்.